

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 15 de novembre de 2023

Catequesi. La passió per l'evangelització: el zel apostòlic del creient.

26. L'anunci és alegria

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

Després d'haver trobat diferents testimonis de l'anunci de l'Evangelí, vull sintetitzar aquest cicle sobre el zel apostòlic en quatre punts, inspirats en l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, que aquest mes fa deu anys. El primer punt, que veiem avui, el primer dels quatre, es refereix a l'actitud de la qual depèn la substància del test evangelitzador: l'alegria. El missatge cristià, com hem escoltat de les paraules que l'àngel adreça als pastors, és l'anunci d'«una gran alegria» (Lc 2,10). La raó? Una bona notícia, una sorpresa, un esdeveniment bonic? Molt més, una persona: Jesús! Jesús és l'alegria. És ell el Déu fet home que ha vingut a nosaltres. La qüestió, estimats germans i germanes, no és per tant si anunciar-lo, sinó com anunciar-lo, i aquest “com” és l'alegria. O anunciem Jesús amb alegria, o no l'anunciem, perquè un altre camí per a anunciar-lo no és capaç de portar la veritable realitat de Jesús.

És per això que un cristià infeliç, un cristià trist, un cristià insatisfet o, pitjor encara, ressentit i rancunios no és creïble. Aquest parlarà de Jesús, però ningú no el creurà! Una vegada em va dir una persona, en parlar d'aquests cristians: “Són cristians amb cara de bacallà!”, és a dir, no expressen res, són així, i l'alegria és essencial. És essencial vigilar sobre els nostres sentiments. L'evangelització obra la gratuïtat, perquè ve de la plenitud, no de la pressió. I quan es fa una evangelització —es vol fer, però això no va— partint de les ideologies, això no és evangelitzar, això no és l'Evangelí. L'Evangelí no és una ideologia: l'Evangelí és un anunci, un anunci d'alegria. Les ideologies són fredes, totes. L'Evangelí té la calor de l'alegria. Les ideologies no saben somriure, l'Evangelí és un somriure, et fa somriure perquè et toca l'ànima amb la bona notícia.

El naixement de Jesús, tant en la història com en la vida, és el principi de l'alegria: penseu en el que els va passar als deixebles d'Emmaús, que de l'alegria que tenien no podien creure, i els altres, després, els deixebles tots junts, quan Jesús va al Cenacle, no s'ho acabaven de creure, de l'alegria que tenien (cf. Lc 24,3-35). L'alegria de tenir Jesús ressuscitat. L'Encontre amb Jesús sempre et porta a l'alegria i si això no et passa a tu, no és un veritable encontre amb Jesús.

I això que fa Jesús amb els deixebles ens digui que els primers que han de ser evangelitzats són els deixebles, els primers que han de ser evangelitzats som nosaltres, cristians: som nosaltres. I això és molt important.

Immersos en el clima veloç i confús d'avui, també nosaltres, de fet, podríem trobar-nos vivint la fe amb un subtil sentiment de renúncia, persuadits que per a l'Evangelí no hi ha més escolta i que ja no valgui la pena comprometre's per a anunciar-lo. Podríem fins i tot ser temptats per la idea de deixar que “els altres” vagin pel seu camí. Malgrat això, però, precisament aquest és el moment de tornar a l'Evangelí per a descobrir que Crist «és sempre jove i font constant de novetat» (*Evangelii gaudium*, 11).

Així, com els dos d'Emmaús, es torna a la vida quotidiana amb l'impuls de qui ha trobat un tresor: estaven feliços, aquests dos, perquè havien trobat Jesús, i ha canviat la seva vida. I es descobreix que la humanitat abunda de germans i germanes que esperen una paraula d'esperança. L'Evangelí és esperat també avui: l'home d'avui és com l'home de tots els temps: el necessita, també, la civilització de la incredulitat programada i de la secularitat institucionalitzada; encara més, sobretot la societat que deixa deserts els espais del sentit religiós necessita Jesús. Aquest és el moment favorable per a l'anunci de Jesús. Per això voldria dir novament a tothom: «L'alegria de l'Evangelí omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix l'alegria» (*ibid.*, 1). No oblidem això. I si algun de nosaltres no percep aquesta alegria, que es preguntí si ha trobat Jesús. Una alegria interior. L'Evangelí va en el camí de l'alegria, sempre, és el gran anunci. Convido tots els cristians, en qualsevol lloc i situació que es trobin, a renovar avui mateix el seu encontre amb Jesucrist. Que cadascun de nosaltres avui s'agafi una mica de temps i pensi: "Jesús, tu ets dins meu: jo vull trobar-te cada dia. Tu ets la persona, no ets una idea; tu ets un company de camí, no ets un programa. Tu ets Amor que resol molts problemes. Tu ets l'inici de l'evangelització. Tu, Jesús, ets la font de l'alegria." Amén.